

Sygn. akt II K 440/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : **S.S.R Bartosz Szeremeta**

Protokolant : **Magdalena Mikołajczyk**

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 roku

sprawy **A. D.**

syna A. i E. z d. B.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 kwietnia 2014 r. w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki O. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości gdzie wynik I badania wyniósł 0,72 mg/l alkoholu ,a wynik II badania wyniósł 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu ;

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

I. A. D. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art.178a§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat ;

IV. na podstawie art. 73§1 oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

V. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 kwietnia 2014 r. w W. około godziny 22.30 funkcjonariusze miejscowej policji zostali wezwani do zdarzenia przy ulicy (...), gdzie kierujący samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) wjechał z ulicy na teren huty szkła i uderzył przodem samochodu w worki z mączką szklaną. Kierującym okazał się oskarżony A. D., który był w stanie nietrzeźwości z wynikiem I badania urzędzeniem A. I. o godzinie 22:51 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Drugie badanie tym samym urzędzeniem o godzinie 23:05 dało wynik 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. A. D. nie ma uprawnień do kierowania samochodami, a w dniu 13 kwietnia 2014 r. miał zamiar poćwiczyć prowadzenie samochodu, gdyż planował podjęcie kursu na prawo jazdy. Zanim doszło do wypadku oskarżony zdążył przejechać kilkadziesiąt metrów, gdyż do auta wszedł przy swoim domu znajdującym się na posesji obok terenu huty szkła.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. D. – k. 10, 26;
- zeznania świadka E. D. – k. 26-27;
- notatka urzędowa – k. 2;
- protokoły badania stanu trzeźwości – k. 3.

A. D. był wcześniej pięciokrotnie karany, w tym za czyn z art. 178a § 2 kk będący obecnie wykroczeniem.

Dowód:

- dane o karalności – k. 14-16.

A. D. przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia zgodne z poczynionymi ustaleniami.

Wyjaśnienia oskarżonego A. D. – k. 10, 26.

Sąd zważył:

Sprawstwo oskarżonego jest niewątpliwe. Oskarżony od początku postępowania konsekwentnie przyznawał się do winy i okoliczności popełnienia przestępstwa w świetle jego wyjaśnień oraz reszty materiału dowodowego nie budzą żadnych wątpliwości. Sąd dał wiarę oskarżonemu, który opisał swoje zachowanie i nie kwestionował swojej winy. Na podstawie wiarygodnych dowodów z protokołu z badania stanu trzeźwości Sąd ustalił stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu stwierdzone u oskarżonego po zatrzymaniu go przez funkcjonariuszy policji. Dane o karalności stanowiły podstawę do ustalenia uprzednich konfliktów z prawem oskarżonego. Dowód z notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza policji miał znaczenie pomocnicze i służył do ustalenia okoliczności mniej istotnych w sprawie i pozytywnego zweryfikowania pozostałego materiału dowodowego. Sąd dał wiarę także zeznaniom świadka E. D., które są zgodne z resztą materiału dowodowego i nie ma podstaw do ich zakwestionowania. Wymienione dowody są jednoznaczne, a ich wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości.

W świetle poczynionych ustaleń nie może być żadnych wątpliwości, iż oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził w dniu 13 kwietnia 2014 r. pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Przypisany oskarżonemu czyn zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Rozważając nad wymiarem kary dla oskarżonego Sąd, stosownie do art. 53 kk, miał na uwadze stopnie winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu, zakładane cele kary, motywację i sposób zachowania oskarżonego, rodzaj i stopień ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa oraz zachowanie się po jego popełnieniu. Zarówno winę oskarżonego jak i stopień społecznej szkodliwości jego zachowania należy określić jako znaczne. Co do oskarżonego nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bądź pomniejszające stopień jego zawinienia, a jako osoba dorosła, mógł on z łatwością przewidzieć następstwa swojego zachowania i popełnił przestępstwo z pełną świadomością możliwych konsekwencji. Na ustalenie znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wpływ miało to, że oskarżony choć samochodem w stanie nietrzeźwości przejechał nieznaczną odległość (tak należało przyjąć gdyż nie ma podstaw do zakwestionowania prawdziwości wyjaśnień oskarżonego, które w tej części są zgodne z zeznaniami świadka i treścią notatki urzędowej), to jednak nie tylko nie miał on uprawnień, ale zapewne także umiejętności by prowadzić samochód, wszak spowodował kolizję z nieruchomą przeszkodą. Świadczy to o tym, że oskarżony stanowił dość znaczne zagrożenie dla innych uczestników ruchu prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości. Okolicznością limitującą to niebezpieczeństwo, a przez to i społeczną szkodliwość tegoż przestępstwa, jest fakt nieznaczonej odległości pokonanej przez oskarżonego samochodem oraz relatywnie późna godzina (około 22.30), co z pewnością wpływało na istotnie mniejszy ruch na drodze, po której przez chwilę poruszał się oskarżony. A. D. ponadto był w stanie dość znacznego

upojenia, przekraczając dopuszczalną granicę ponad trzykrotnie, a do tego jak sam wskazał, że zdarzenia niewiele pamięta, zatem i subiektywnie oskarżony był mocno upojony. Obciąża oskarżonego także jego uprzednia karalność, choć tu Sąd miał na względzie to, że dotychczas oskarżony nie popełnił przestępstw przeciwko bezpieczeństwu komunikacji. Na korzyść oskarżonego przemawia także jego postawa w postępowaniu i skrucha wyrażona przed Sądem. Mając to na uwadze Sąd uznał, że wyłącznie kara pozbawienia wolności w wymiarze orzeczonym w wyroku daje podstawy do założenia, że cele kary zostaną spełnione.

Uprzednia karalność oskarżonego wskazuje, że ewentualne przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do niego nie jest jednoznaczne. W realiach sprawy Sąd uznał, że postawa oskarżonego, który nie kwestionował swojej winy i na rozprawie wykazał skruchę, daje podstawy do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Sąd miał tu na uwadze, że w przypadku oskarżonego jest to jego pierwszy czyn przestępny przeciwko bezpieczeństwu komunikacji i Sąd uznał, że oskarżony obecnie zasługuje na szansę umożliwienia poprawy. Oskarżony oczywiście wchodził także wcześniej w konflikty z prawem, jednak w ocenie Sądu warto dać mu ponownie szansę, w szczególności, że jak wskazała jego matka – świadek E. D. – oskarżony obecnie pomaga jej pracując w jej sklepie, a w czasie popełnienia przestępstwa miał zamiar uzyskać prawo jazdy, by w tej pracy być bardziej przydatny. Do tego, Sąd miał na względzie to, że oskarżony feralnego dnia przejechał nieznaczną odległość zanim doszło do wypadku i sama groźba wykonania zawieszony kary powinna skutecznie zmodyfikować jego postawę, wszak z pewnością nie chciałby on trafić do więzienia za tenże czyn. Z tych względów, Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na długi okres 4 lat, oddając jednocześnie A. D. pod dozór kuratora.

Jeżeli chodzi o wymiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych to Sąd miał na względzie opisany powyżej znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Zgodnie z art. 42 § 2 kk orzeczenie takiego środka w sytuacji oskarżonego jest obligatoryjne, a jego wymiar wynosi o roku do 10 lat (art. 43 § 1 kk). W okolicznościach sprawy nie ma absolutnie żadnych podstaw do wymierzenia oskarżonemu przedmiotowego środka karnego w minimalnym wymiarze, przy takich jak ustalone stopnie winy, społecznej szkodliwości czynu. Dlatego też Sąd orzekł tenże środek w wymiarze 2 lat.

Z uwagi na to, że oskarżony pozostaje na utrzymaniu matki, której pomaga w sklepie, ale nie ma stałego dochodu, Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w całości.